Geestelijke benoemingen.

De eerw. heer Engelen, pastoor van Bevingen-Halmaal, is verplaatst naar de parochie Quaedmechelen, en wordt vervangen te Bevingen door den eerw. heer Wintraeken, kapelaan te St-Truiden. — De eerw. heer Albert, kapelaan te Ensival, is pastoor benoemd te **Meeffe**. — De eerw. heer Moors, kapelaan van St-Veronica te Luik, is pastoor benoemd te Vaux s/Chèvremont, in vervanging van den eerw. heer Dupont, die zijn ontslag heeft gegeven. — De eerw. heer R. Geukens, kapelaan te Hasselt, is verplaatst naar Luik, St-Veronica. — De eerw. heer Chaumont, kapelaan te Mortier, is verplaatst naar Verlaine. — Zijn kapelaan benoemd de eerw. heeren Nulens, Macar, jongepriesters, betrekkelijk te Ensival en te Mortier.

In voorgaand Nr hebben wij den eerw. heer Cuypers verkeerd als kapelaan aangegeven te Achel in plaats van te Aubel.

De eerw. heer Corneiis, priester van het Bisdom Gent, is kapelaan benoemd te Verviers.

Bij den *Postrijder* van heden behoort een bijvoegsel.

BINNENLAND

MILICIE. — *Plaatsvervanging*. — De trekking voor de plaatsvervangers, door het ministerie van oorlog, zal dit jaar plaats hebben op het einde der maand juni of in het begin van juli. De milicianen wier plaatsvervanging onmiddelijk door het gouvernement zal verzekerd zijn, zullen zonder uitstel hierover ingelicht worden, en indien zij de volledige storting doen van 1400 fr. binnen het tijdverloop door de wet voorgeschreven, zullen zij niet opgeroepen worden.

De andere milicianen door het lot begunstigd, zullen van hunne vervanging verwittigd worden zoodra dit zal kunnen gedaan worden. Wat degenen betreft, in wier plaatsvervangingen door het bestuur niet zal kunnen voorzien worden, dezen zullen den 30 september aanstaande het bericht daarvan ontvangen.

— Dezer dagen werd men door bijna gansch ons land eenen geur gewaar, aan eenen stikkenden brandgeur gelijkende en waarmede de lucht als bezwangerd was. De brandgeur kwam ons uit Holland overgewaaid en is toeteschrijven aan den veen- of turfbrand aldaar. Wij lezen daarover in een Amsterdamsch dagblad :

« De zon stond dinsdag als een gloeiende kogel aan den hemel ; de verporrende veendamp uit de noordelijke provinciën, door den noordoostelijken wind geholpen, kwam opzetten en de stinkende vuurrook heeft heel Holland in een grijs kleed gehuld. Zulk eene neerslaande vuilnis, verontreiniging der lucht, dat in iedere woning doordringt en het zonlicht van zijne stralen berooft, is veel stuitender dan een dikke novembermist. »

— De heer Maximilien Cornez keerde zondag avond terug van Frameries, in gezelschap van zijne vrouw en van zijnen zoon, toen hij op het gedacht kwam van in eene herberg van La Bouverie te gaan om een glas bier te drinken. Drie Italianen waren aan eene tafel in die herberg gezeten. Onvrijwillig trapte Cornez vader, een der italianen op den voet. Daardoor ontstond twist en de drie vreemdelingen namen slechts de vlucht nadat zij met hunne messen gewerkt hadden. De heer Cornez, zoon, door eene geweldige messteek getroffen, viel bewusteloos ten gronde. Een geneesheer, die dadelijk ontboden werd, gelukte er niet in hem tot bezinning te krijgen. De ongelukkige gaf weldra den geest. Het slachtoffer was slechts 23 jaar oud en laat eene weduwe met eenen zuigeling achter.

De geneesheeren vreezen insgelijks voor het leven van M. Cornez, vader. Hij heeft verscheidene erge messteken bekomen. De plichtigen zijn gekend ; het zijn de genaamden : Enrici Baion Juvani, Davio Jan Pieter en Seren Bernadonne. Zij werkten sedert eenige weken als mijnwerkers te Frameries. Na het plegen hunner misdaad, keerden zij terug naar hun logement om hunne kleederen te halen en vertrokken rond elf ure, zeggende dat zij het land verlieten. Het signalement van die driekerels is aan al de gendarmeriebrigaden van het arrondissement gezonden. Het parket van Bergen is maandag ter plaats geweest om een onderzoek te openen.

— Men schrijft uit Brussel :

De policie van St-Jans-Molenbeek heeft twee valschmunters aangehouden in het *Pantershuis*, op den steenweg van Waver. Het zijn de genaamden Henri Lahure, Fransche deserteur, oud 25 jaar, meubelmaker van stiel, woonachtig op den steenweg van Elzene en Victor Cave, meubelmaker, wonende in de Hoogstraat te Brussel.

In de kamer van Lahure heeft men in een koffer de noodige gereedschappen aangetroffen om valsche munt te fabrikeeren. Er werden ook een groot getal valsche muntstukken in beslag genomen, die bijna gereed waren om in omloop gebracht te worden.

— Men leest in het *Aankondigingsblad* van Turnhout.

Hortense Meeus, geboren en wonende te Puers, oud 38 jaren, leed sedert 17 jaren aan eene ziekte in het merg van den ruggegraat. Die 17 jaren heeft zij meest doorgebracht te bed liggende of op haren stoel zittende. Somtijds had zij wel eens eenige weken of dagen dat zij met groote moeite ter kerke kon gaan of eene wandeling kon doen, maar ook meermaals kon zij op een geheel jaar en zelfs op twee jaren tijd niet eens in de kerk komen, hoewel hare woning er maar eenige stappen van verwijderd is.

Zeventien jaren lang hebben de geneesheeren alle wetenschappelijke middelen aangewend om de ziekte te bestrijden. *Behalve vele andere inwendige-* en uitwendig honderde malen herhaalde geneesmiddelen, werd de ruggegraat meer dan 150 malen gebrand, menigmaal zelfs met een gloeiend ijzer. Dit bracht haar wel eene korte verzachting bij, maar kon hare droevige ziekte niet genezen.

Nu zat zij wederom ruim 8 maanden t'huis als vastgenageld. Dikwijls had zij gezegd : Ach ! kon ik maar eens te Lourdes komen... Buiten alle verwachting werd haar verlangen voldaan. De heer Hendrik Van den Daele, commissaris bij de nationale bedevaart die op 29 April laatsleden naar Lourdes ging vertrekken, bezorgde haar eene plaats tusschen de zieken die kosteloos tot de reis werden aangenomen.

De geneesheer die sedert verscheidene jaren de zieke verpleegde, had de goedheid haar in zijn rijtuig naar de statie van Puers te doen brengen.

Hortense kwam niet zonder veel geleden te hebben, te Lourdes op Donderdag 1 Mei. Nog denzelfden dag werd zij in eenen ziekenwagen naar het gezegend bad gebracht en zij trad er in... Eenige oogenblikken later kwam zij er gansch genezen uit. Zij had geenen wagen meer noodig, maar ging zwak naar de H. Grot hare weldoenster bedanken, klom daarna den hoogen berg op in de Baseliek en keerde vervolgens te voet naar de stad Lourdes terug.

Deze genezing maakte groot gerucht te Lourdes 's Anderendaags en de twee volgende dagen werd de genezene onderzocht door den geneesheer van Lourdes, die in zijn derde onderzoek werd bijgestaan door den belgischen geneesheer, die de bedevaart vergezelde. Deze heeren sloten hun onderzoek met te verklaren, dat Hortense geen 't minste overblijfsel van hare ziekte had behouden, dat de genezing volkomen was en dat zij onder de groote wonderen van O.-L.-Vrouw van Lourdes moet gerekend worden.

Hortense is tot heden zoo gezond en welvarend alsof zij nooit ziek geweest ware.

— Het beroemd hof van beroep van Gent, eerste Kamer, heeft in eene kieszaak een vonnis uitgesproken, dat tot het nageslacht verdient over te gaan.

De beroemde rechtsgeleerden hebben uitgemaakt in een arrest van 9 Mei 1884....

« *dat boekweitbloem in den handel als kruidenierswaar moet aanzien worden en als dusdanig onder de rubriek* **IJZERWAREN** *moet gerangschikt worden.* »

Door dit merkwaardig vonnis blijft een liberaal op de kieslijst !

Elk zegge het voort.

— *Een zonderling proces.* — Men zal zich herinneren dat, eenige weken geleden, door al de dagbladen gesproken werd over eene zonderlinge vergissing. Het kruis van officier van den Nederlandschen Leeuw was, tengevolge van eene vergissing, begaan door het departement van buitenlandsche zaken, gezonden aan eenen kunstschilder den heer Agapit Stevens, dewijl het nogtans bestemd was voor eenen anderen schilder, den heer Alfred Stevens.

Die vergissing is te begrijpen daar de familienamen en de voornaamletters van die twee artisten dezelfde zijn. Doch toen men die dwaling wilde herstellen botste men op eene weigering van den heer Agapit Stevens die op de talrijke reklamatiën die hem door het ministerie gezonden werden, antwoordde dat hij die vergissing niet aannam, dat zijne kuntsfaam volkomen de onderscheiding deed verstaan die hem door het Nederlandsch gouvernement gezonden was en dat hij die niet afstond.

Dit alles is reeds verteld en gekend ; doch ziehier wat nieuws :

Het departement van buitenlandsche zaken heeft aan dit van Justicie gevraagd welk middel het best dient aangewend te worden om die dekoratie tot zijn rechtmatig knopsgat te doen terugkeeren. Het aangeduide middel is dees : een burgerlijk proces inspannen tegen den heer Agapit Stevens voor het behouden van een voorwerp dat hem niet toebehoort.

Het ministerie van buitenlandsche zaken heeft aan den heer Alfred Stevens laten weten dat het departement zich met dat proces gelastte, hetwelk des te belangwekkender zijn zal daar de bij vergissing gedekoreerde schilder het kruis reeds terug gezonden heeft en bij gevolg de debatten enkel zullen rollen over het behouden van het brevet.

— Wij laten hieronder de woorden volgen van 't hollandsche volkslied : *Wien Neerlandsch bloed*. Men zal spoedig bemerken wat oneindig verschil er is tusschen het zagemeel van de *Brabançonne* en deze krachtige verzen, die een puik stuk uitmaken van Tollens werken.

Het geheele bevat acht strophen, maar slechts drij, de eerste, de vijfde en de achtste zijn algemeen gekend :

I.

Wien Neêrlandsch bloed *in de aders vloeit*
Van vreemde smetten vrij ;
Wiens hert voor land en koning gloeit
Verheff' den zang als wij ;
Hij stell' met ons, vereend van zin,
Met onbeklemde borst
Het godgevallig feestlied in
Voor vaderland en vorst.

II.

Bescherm, o God, bewaak den grond
Waar op onze adem gaat ;
De plek waar onze wieg op stond
Waar eens ons graf op staat.
Wij smeeken van uw vaderhand
Met diepgeroerde borst,
Behoud voor 't lieve vaderland
Voor vaderland en vorst.

III.

Luid stijge boven 't feestgedruisch
Die bede uw hemel in ;
Bewaar den vorst, bewaar zijn huis
En ons, zijn huisgezin.
Doe nog ons laatst, ons jongst gezang
Dien eigen wensch gestand :
Bewaar, o God, den koning lang
En 't lieve vaderland.

— Wij schijnen den tijd der wonderkiekens te beleven. *Het Huisgezin* maakt melding van twee gewone hennen, sedert het begin van april toebehoorende aan Jan van Oijen te Herpt (Holland) die elk 3 of 4 goed gevormde eieren per dag leggen. Het geval had eerst weinig geloof gevonden ; maar sedert hebben verschillende personen zich persoonlijk van de waarheid overtuigd ; zelfs een *officieel* persoon heeft van ambtswege bestatigd dat de twee hennen in 3 dagen 18 eieren gaven, namelijk den 1e dag 2, den 2e dag 9, en den 3e dag 7. Van het begin van april tot den 29 dier maand hadden zij er 156 gelegd.

— *De schoennagels.* — Weinigen tijd voor de omwenteling van 89, ging de jonge Lucien de Merval, zoon van den heer van een dorp uit Picardie, dikwijls nederzitten in het werkhuis van eenen smid, welke schoennagels fabrikeerde, en hij schepte er vermaak in de vonken te zien, die onder den hamer des werkmans opsprongen. Op zekeren dag zeide hem deze : « Komaan, mijn jonge meester, wil gij beproeven een nagel te maken ? dat zal u vermaken ; en dan, gelijk mijn grootvader zegde, hoe behendiger een man is, hoe meer hij weerd is. »

De jongeling nam al schertsende de hamer op, trok uit den oven eenen gloeiende staaf en begon er op te slaan om ze te verdunnen ; kortom hij maakte een nagel, wel is waar zeer plomp, maar dien hij gansch verheugd medenam.

De volgende dagen keerde hij terug bij den nagelmaker, en na eenige weken, gelukte hij er in nagels te fabrikeeren met veel behendigheid.

De revolutie brak uit. Lucien vluchtte weg met zijne familie, en al hunne goederen werden verbeurd.

Korten tijd nadien, verloor hij zijne ouders en bevond zich op vreemden grond, alleen en zonder hulpmiddelen.

In het dorp, waar hij toen was, woonden een groot getal schoenmakers, die allen druk bezig waren, omdat zij eene bestelling schoenen voor het leger hadden. Zij waren genoodzaakt hunne nagels in eene tamelijke ver afgelegen stad te gaan halen en betaalden ze zeer duur. Alsdan herinnerde zich Lucien dat hij nagels kon maken ; hij verplichtte zich hun al de noodige nagels te leveren, indien zij hem het geld wilden voorschieten om een hamel, een aanbeeld en eenige bundels staafijzer te koopen. Volgaarne stemden zij hier in toe, Lucien begon nagels te fabrikeeren. Hij had weldra verscheidene leergasten, die goede werklieden werden ; en op weinige jaren, bevond hij zich aan het hoofd van eene aanzienlijke nagelmakerij.

« Een goed ambacht, zeide hij dikwijls, is beter dan een rijk erfdeel, want het erfdeel kan verloren geraken en het ambacht blijft. »

Wanneer hij, na de gebeurtenissen van 1815, wederkeerde in Frankrijk, kocht hij het kasteel zijner vaderen terug en op zijn wapenschild deed hij drie schoennagels bijvoegen.

— *St-Cloud, 15 november 1883.* — « De onfeilbaarheid uwer Zwitsersche Pillen ziende, die mij in een paar dagen van de hoofdpijn bevrijd hebben, waaraan ik lijdende was gedurende verscheidene maanden, ik haast mij u te verzoeken mij nog twee doozen aan 1 fr. 50 te zenden. Ik dank u voor de weldaad die gij mij hebt bewezen en geef u volmacht deze brief publiek te maken, zoo gij zulks noodig oordeelen mogt.

« H. GRUEL, bij M. Auvray. »

Hoofd depot : Apotheek Pelerin, 12, rue de l'Ecuyer, Brussel.

Lezer! Indien gij niet wilt bedrogen worden met de Zwitsersche Pillen te koopen, vereischt strengelijk op de doos het *Wit Kruis* op rooden grond en op den band den naam van den fabrikant : A. Hertzog, apotheker 28, rue de Grammont, Paris.

— Elf jaar geleden zeilde een Deensch zeeman op een groot schip in de nabijheid van nieuw-Holland. Het schip verongelukte, maar de bemanning uit 30 koppen bestaande, redde zich op het land, waar zij door eenige honderden inboorlingen overvallen werden, die hen allen dooden op 3 na, van welke de eene reeds den volgenden dag aan zijne wonden stierf. De twee overblijvende waren de Deensche zeeman en een Amerikaan. Blijkbaar hadden de inboorlingen ook hen ter dood bestemd maar op de borst van den Deen was een schip getatoueerd en ook op de armen bevonden zich verschillende figuren. Dit wekte de grootste verbazing der inboorlingen. De man was gered, want hij wierd bijna als een bovennatuurlijk wezen beschouwd. Wat er in den eersten tijd met hem gebeurde weet hij niet, evenmin als hij zeggen kan, wat er van den Amerikaan geworden is, want hij kreeg een hevige koorts en toen hij tot zich zelf kwam, zat aan zijn leger eene oude zwarte vrouw, die hem verpleegde. Later deed hij verschillende pogingen om te ontsnappen, maar 3 van de inboorlingen hielden hem steeds in het oog. Na vele lotgevallen kwam hij eindelijk te Melbourne waar hij zich naar San-Francisco inscheepte. Van hier schreef hij aan zijne ouders, die te Copenhage wonen en die reeds lang de hoop hadden opgegeven iets van hem te hooren. Men kan zich voorstellen hoe groot hunne verrassing was, toen zij na verloop van zooveel jaren een brief van hem ontvingen. Het is zijn voornemen over een jaar naar Denemark terug te keeren.

Kunst- en letternieuws.

Rederijkkamer De Leeuwerckenaers te Dendermonde

25 jaren is het reeds geleden dat Dendermonde's Vlaamsche dichter, *Prudens VAN DUYZE* aan onze Nederlandsche letteren werd ontrukt.

Ter dier herinnering heeft de rederijkkamer « *de Leeuwerckenaers* » eenen *internationalen wedstrijd* uitgeschreven, voor het aanstaande Tooneeljaar.

Schoone prijzen zijn uitgeloofd voor *Drama* en het *Blijspel*, en het is niet te betwijfelen of Noord- en Zuid Nederland zullen zich op de Dendermondsche planken komen afmeten.

Het tegenwoordig bericht kan als uitnoodiging dienen aan de maatschappijen die bij vergetelheid geen verzoekbrief zouden ontvangen hebben.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN

van den 23 tot den 30 mei 1884.

GEBOORTEN 3. — 1 JONGEN, 2 MEISJES.

HUWELIJK 1. — Tusschen : Jan-François Hermans, schoenmaker, en Maria-Agnes Digneffe, dienstmeid, geboren te Cortessem.

STERFTEN 1. — MANNELIJKE 1. VROUWELIJKE 0.

Guillaume-Marie-Joseph Comté, student, 16 ?s jaren, geboren te Luik.

RENTEN & FORTUIN

Iedere bezitter van goed genoteerde titels, actiën of obligatiën kan zich op eene zekere en onfaalbare wijze :

40 % INTEREST

maken door eenvoudige operatiën met gereed geld en verkoopen met premiën.

Dit goed gekend stelsel, sedert lang door de ondervinding gestaafd, is in zeer vele landen gebruikt.

Op deze manier kan men zich met 5.000 franken kapitaal (speciën of titels), 2.000 fr intresten maken; met 2.500 fr., 1.000 fr. en met 1.200 franken, 500 fr., enz.

De fonds en zijn altijd beschikbaar.

Het aandeel in de winsten wordt alle maanden per postmandaat gezonden.

Een boekje verdere uitleggingen bevattende wel gratis toegezonden worden aan degene, die, per gefrankeerden brief, er de aanvraag van doen aan den Bestuurder van de ALGEMEENE BANK VAN BELGIË, Congresstraat, 5, Brussel.

Handelsberichten

THIENEN, den 30 mei.

Tarwe, de 100 kilos, 22,50 af 0,00. — Rogge, id. 17,50 op 0,00. — Haver, id. 18,25 op 0,00. — Garst, id. 00,00 af 0,00. — Boekweit, id. 00,00 op 0,00. — Koolzaad, id. 00,00 af 0,00. — Kemp, den kilo, 0,00 op 0,00. — Klaverzaad, id. 2,60 op 0,00.

MIDDELPRIJZEN.

TONGEREN, den 29 mei.

Tarwe,	103 kil.	fr.	23,00 tot 24,00	op 0,25
Rogge,	100 »	»	17,00 tot 18,00	af 0,00
Haver,	75 »	»	14,00 tot 15,00	op 0,00
Gerst n.,	10 »	»	17,00 tot 18,00	af 1,00
Spelt n.,	100 »	»	18,00 tot 19,00	op 0,00

Boter, den kilo,	fr.	2,40	af 0,00
Eieren, de 26	»	1,60	af 0,00
Roode aardappelen, 100 kil.	fr.	6,50	af 1,00
Kroketten id. »	»	5,00	op 0,00
Ossetongen id. »	»	10,00	af 0,00
Hooi 1000 kilos,	»	70,00	af 0,00
Srooi »	»	48,00	af 0,00

HASSELT, den 30 mei.

Tarwe, de 100 kilos, 22,50 op 0,00. — Rogge, id. *18,80* op 0,50. — Haver. id. 19,00 af 0,00. — Gerst, id. 18,50 af 0,00. — Genever, den hekt. 110,00 af 00,00.

BRUSSEL, den 30 mei.

Tarwe, de 100 kilos, 22,50 tot 24,00 op 0,00. Rogge, id. 16,50 tot 17,00 op 0,00. — Gerst, id. 22,00 tot op 23,50 0,00. — Haver, id. 18,00 tot 19,00 op 0,00.

LEUVEN, den 30 mei.

Tarwe 100 k.	fr. 23,75	22,75	21,75	op 0,00
» handels,	22,75	00,00	00,00	op 0,00
Rogge,	17,25	00,00	00,00	af 0,25
» handels,	17,00	00,00	00,00	af 0,25
Voederhaver,	19,00	00,00		op 0,00
Brouwhaver,	20,00	00,00		op 0,00
Garst,	00,00	00,00		af 0,00
Mout Quarré,	00,00	00,00		op 0,00
Tarwe bloem,	30,00	00,00		op 0,00
Grove tarwe zemelen,	11,75	00,00		op 0,00
Koolzaadolie, de hectoliter,	80,00	00,00		af 0,00
Dito gezuiverde, »	85,00	00,00		af 0,00
Lijnolie, »	46,00	00,00		af 0,00
Koolzaad, 100 kil.	00,00	00,00		op 0,00
Koolzaadkoeken, »	16,00	00,00		af 0,00
Lijnkoeken, »	21,50	22,00		op 0,00
Genever den hektoliter,	110,00	112,00		op 0,00
Alcool, »	190,00	195,00		op 0,00

ANTWERPEN, den 30 mei.

Tarwe, de 100 kilos, 22,00 af 0,00. — Rogge, id. 17,50 op 0,00. — Garst, id. 23,50 op 0,00. — Haver, id. 20,50 op 0,00. — Boekweit, id. 00,00 op 0,00.

Tarwe bloem, inlandsche,	1e kw.	fr. 30,00	a 30,50
» »	2e	28,00	a 28,50
Rogge bloem, inlandsche,		25,00	a 00,00

PARIJS.	29 mei.	30 mei.
Meel : 9 mark. loopende maand,	46,75	46,90
» 9 » juni	47,25	47,25
» 9 » juli-aug.	48,25	48,25
» 9 » 4 laatste maanden	49,25	49,25

Concordia

Dimanche 8 juin, à 5 heures, **concert.**

Uit er hand te koop

Het schoon **gras en nagras** staande te wassen op 64 aren (15) beemd, te Henis in de Meerbeemden.

Zich te bevragen bij M. Reydams-Van den Bosch, Ridderstraat.

MAATSCHAPPIJ

De Vriendenkring

gevestigd bij JOSEPH BELLEN, *Hondstraat, te Tongeren.*

Morgen zondag, voortzetting van den Grooten Prijskamp op het Pikspel.

Naamlooze Maatschappij van Loth

VOOR DE WEVING EN HET FABRIKEEREN VAN STOFFEN IN GEKAARDE WOL.

Sociaal kapitaal: **3,000,000** *franken*

DE NAAMLOOZE MAATSCHAPPIJ VAN LOTH biedt in openbare onderschrijving

3000 OBLIGATIËN

van 500 franken

genot te rekenen van 1en april 1884

RECHT GEVENDE

1e Op eene jaarlijksche inkomst van **25** fr. per obligatie, betaalbaar alle zes maanden, den 1en april en den 1en october ;

2e Op de terugbetaling aan pari in dertig jaren, te rekenen van den 1en april 1888, door wijze van trekkingen, gelijkvormig aan de volgende tafel.

Prijs van uitgave : **500** *franken*

Betaalbaar bij de onderschrijving fr. **100**
Betaalbaar bij de verdeeling, tegen ontvangst der titels » **400**
» **500**

Deze prijs is vast, zonder eenige verhooging uit hoofde der verloopene interesten sedert den 1en april 1884, op zulke wijze dat de echte prijs aldus bepaald is op fr. **495,40**.

De onderschrijving is geopend te Brussel op Donderdag 5 en Vrijdag 6 Juni 1884, in de *Algemeene Maatschappij ter bevordering der nationale nijverheid*, bankier der Maatschappij.

Men kan van heden af onderschrijven door briefwisseling, mits storting in de agentschappen der Nationale Bank, op het crediet der Algemeene Maatschappij.

Indien het getal aanvragen de 3000 te boven gaat, zal er worden overgegaan tot eene evenredige verdeeling.

N. B. — De officieele kwoteering der Beurs van Brussel zal gevraagd worden.

De personen die het zullen vragen zullen het laatste verslag ontvangen.

Grands Vins de Champagne

DE

Sr MARCEAUX & Cie, Rheims,

Agent général pour la province, VICTOR JONGEN, Négt en Vins, rue Féronstrée, 90, à Liége.

Bij uitscheiding van handel.

Charles SPILLAERS

MEUBELMAKER, WIJNGAARDSTRAAT Nr 1,

UITVERKOOP

aan zeer verminderde prijzen van eene menigte schoone **meubelen** in mahonie, eiken, essen en ander hout, zoo als : ronde, coulisse en andere tafels, nachttafels, lavabos met en zonder marmere plaat, secretairen, hang- en legkasten, spiegels, ledekanten, matrassen à ressorts en andere, stoelen en zetels in alle soorten, wiegen, kisten en reiskisten, horlogie-kasten enz.

---

blikkelijk moesten volgen. Zij liepen in den beginne wel wat verward dooreen, eer dat zij ieder behoorlijk op hunne plaats stonden, maar spoedig toch waren zij gereed en trokken met hunnen officier af.

Marx zag hen in het donker van den nacht aftrekken, kleedde zich spoedig aan, zoodat hij op een gewonen boer geleek, stak een paar pistolen, die hij eerst nauwkeurig had onderzocht, benevens een zwart masker, bij zich, ging toen, door eene zijpoort naar buiten en spoedde zich ijlings voort in den nacht, de linkerzijde van de beek houdende.

Schellenberg trof de manschappen op Waldhof wakker en geheel gereed ; zij hadden den molenaar in een ledig vertrek met eene stevige deur opgesloten. Op het bevel van den officier onderzocht men de buksen nauwkeurig, die men van Wolfsgrond had medegebracht en men vond het laadgat met stiftjes vernageld ; men liet de aldus onbruikbare geweeren achter, alsmede twee lieden, om den molenaar te bewaken, en de manschappen, die nu hun wapen misten, namen touwen mede, die gediend hadden bij het vervoer van goederen uit de stad. Zoo trok den troep af en bereikte spoedig het bosch, waar men zou samenkomen en alwaar de manschappen uit Eversberg niet lang daarna ook aankwamen.

Schellenberg liet de plaats, waar hij zich aan de beek posteeren wilde, in de ronde door manschappen bezetten, opdat hij niet in den rug bij verrassing zou worden aangevallen, vervolgens den oever dicht bij het weiland, vooral het hem door Marx aangewezen punt, met order de smokkelaars, die vermoedelijk daar zouden komen, tot aan den kant van den oever te laten doorgaan, maar dan in verzekerde bewaring te nemen ; lieden echter, die zonder pakkaadje wilden overkomen, toe te roepen en op hen, als zij niet stil stonden en antwoordden, te schieten.

Hij hield zich bij voorkeur in de nabijheid van den hoogen populierenboom op, omdat hij daar een hoofdaanval duchtte. Zoo wachtte men geduldig eenige uren.

Onverwachts hoorde men aan den overkant eenige naderende voetstappen, en spoedig kon men, daar de nacht niet zeer donker was, eenige gestalten erkennen, die deels al, deels niet beladen, de beek trachtten over te komen ; vijf a zes man, oogenschijnlijk zonder iets bij zich, drongen met allen spoed naar den populier.

Schellenberg riep hen toe, maar zij haastten zich nog meer, terwijl eene doffe stem hen toefluisterde : — Valt aan ! Toen liet Schellenberg de beide scherpschutters, die naast hem stonden, vuur geven. Een plomp in het water werd gehoord, hier en daar vielen nog meer schoten, ook aan den uitersten post van de linie. Vloeken en verwenschingen verhieven zich luide, men vernam hoe sommige vochten, en anderen hevig jammerden, en eene stem deed zich van de overzijde hooren : — Er is verraad gepleegd ; want zij schieten toch nog ! redde zich wie kan ! Daarop werd het stil, terwijl het geluid der schreden van enkele vluchtelingen zich in den nacht verloor. Slechts bij den hoogen populier hoorde men nog beweging, want men scheen daar een doode of gewonde naar den oever te slepen. Winrich was nog met eenige manschappen komen aansnellen en vroeg :

— Willen wij er over, en gevangen nemen wat wij vinden ?

Doch Schellenberg antwoordde :

— Neen, wij willen niet nutteloos bloed vergieten ; die ontvluchten kan, doe het !

Toen hij daarop de overige posten bezocht, waar hij zijne manschappen had geplaatst, bevond hij, dat zij zich van een aantal smokkelaars hadden meester gemaakt en van een aanzienlijken voorraad goederen ; de gevangenen waren gebonden en werden streng bewaakt. De buitenposten berichtten, dat een aantal verdachte en naar alle schijn gewapende lieden hen genaderd was ; op het eerste schot echter waren zij allen uiteên gestoven. Schellenberg liet dadelijk den opperhoutvester met eenige manschappen naar Eversberg trekken om bericht te geven, maar de gevangenen en de pakken goederen naar Waldhof brengen.

Toen alles gereed was, brak de dag aan en het duurde niet lang dat de ambtenaren der belastingen en de gerechtelijke personen uit de stad aankwamen. Zoo ontevreden als de eerste schenen te zijn, dat alles, zonder hunne hulp was afgeloopen, zoo konden zij toch aan de volkomen gelukte onderneming hunne goedkeuring niet weigeren. Dadelijk werd er proces-verbaal opgemaakt, de noodige toebereidselen werden in het werk gesteld om de gevangenen samen met den molenaar en de goederen naar de stad te zenden, en nu keerde Schellenberg met zijne manschappen naar Wolfsgrond terug.

Hier vond men de huisgenooten in eene zekere verwarring, doch een ontbijt voor de manschappen zoowel als voor den officier ontbrak er niet. Doch nauwelijks was de laatste begonnen zich, wat hij zoo noodig had, te verkwikken, of de knecht Hans Heinrich kwam op zijne kamer en zegde :

— Luitenant, ik kom u, uit naam van mijnheer verzoeken, of gij niet eens bij hem wilt komen.

— Waar is dan uw heer ?

— Beneden in zijne kamer ; hij is ziek en ligt te bed.

Bereidveerdig volgde Schellenberg den knecht, die hem in eene kamer bracht, welke ongeveer onder de zijne lag ; Hans Heinrich verwijderde zich dadelijk weder.

De officier ging langzaam en bedaard naar het bed, waarin Marx lag en zegde :

— Gij hebt verlangd mij te spreken ?

— Ja, luitenant, ik moet met u spreken, omdat ik sterf.

— Gij stelt u het gevaar te erg voor ! riep Schellenberg met deelneming.

— Neen, neen, de kogel van uwen scherpschutter heeft te goed getroffen, dan dat ik den dag van heden nog zoo overleven.

— Dan is het zooals ik het vermoedde ! sprak Schellenberg bij zich zelve.

— Ja het is zoo, een uwer schutters, die bij den populierenboom stonden, heeft mij door het lijf geschoten. Gij zijt op de eene of andere manier, achter mijn toeleg gekomen ; dat was een geluk voor u, want anders zoudt gij, in plaats van ik, het slachtoffer geworden zijn.

Schellenberg hernam om hem wat af te leiden :

— Hebt gij al om eenen doktor gezonden ? En als gij het gevaar zoo groot acht, laat gij dan geen geestelijke komen ?

— Om een doktor heb ik gezonden. Een geestelijke heb ik niet van noode en wil ik niet hebben. In plaats daarvan heb ik een paar bevoegde rechtspersonen ontboden om mijn uitersten wil te maken. Die geruststelling in het stervensuur, welke een geestelijke mij toch niet verschaffen kan, wacht ik van u.

— Van mij ?

— Ja, maar ik hoor het rijtuig voor de deur komen ; het zullen de verlangde heeren uit Eversberg zijn. Laat mij een poos met hen alleen, maar ga niet weg, opdat gij dadelijk bij de hand zoudt zijn als ik u laat roepen. Wat ik te zeggen heb, is niet minder belangrijk voor u, dan voor mij zelven.

Daar op dit oogenblik de knecht meldde, dat de dokter en de gerechtspersonen uit Eversberg er waren, zoo ging Schellenberg naar zijne kamer, ten hoogste getroffen door hetgeen hij vernomen had, en zeer nieuwsgierig, wat hij nog vernemen zou.

(*Wordt vervolgd.*)